

INUIT ATAQATIGIIT INATSIARTUNI

EM2021/144

28.10.2021

Mikivsuk Thomassen

Angående:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at udarbejde en undersøgelse, der afdækker årsagerne til, hvorfor nogle vælger at få foretaget en abort og andre vælger at gennemføre graviditeten, og hvilken rolle manden har i en graviditets- og abortsituation. Undersøgelsens resultater skal offentliggøres senest 1. juli 2022.

(Medlem af Inatsisartut Anna Wangenheim, Demokraterneq)

Først vil vi sige tak til forslagsstilleren vedrørende at Naalakkersuisut skal pålægges at udarbejde en undersøgelse, der skal afdække årsagerne til, hvorfor nogle vælger at få foretaget abort og andre vælger at gennemføre graviditeten, og vi har fra Inuit Ataqatigiit følgende bemærkninger i vores ordførerindlæg.

Årsagerne til at man bliver gravid er forskellige, og jeg regner med, at der er mange forskellige årsager, for der findes mange kvinder, der allerede har familie og som bliver gravide med deres ønskebarn, og der findes nogle, som bliver gravid efter flere års ønske om at blive gravide. Vi forstår dem godt og respekterer dem.

Det er naturligvis ærgerligt, at der er så mange, der får foretaget en abort hvert år, og såfremt situationen ikke har ændret sig markant i flere år, så kan man ikke komme uden om en forebyggelsesindsats, ligesom man må tage et større personligt ansvar. Men med hensyn til at man passer bedre på sig selv, er vi allesammen nødt til at snakke mere sammen, og det er nødvendigt, at bringe dette frem til forældre. Der er naturligvis nogle i blandt os, der ikke er så gode til at holde samtaler omkring emnet, og det er også vigtigt, at

INUIT ATAQATIGIIT INATSISARTUNI

manden, der også har ansvaret for at man ikke bliver gravid, er bevidst om sit ansvar og vitterligt tager ansvar.

At få foretaget en abort er et udtryk for at man ikke passer sin krop, da abort er et stort indgreb i kroppen, der kan have alvorlige konsekvenser, endog i form af sterilitet.

Vi holder os dog ikke tilbage men ønsker at forslaget får en nænsom behandling, da vi er stærkt interesserede i, at få afdækket de forskellige årsager, og hvilke indsatser der allerede er i gang og i fremtidige indsatser.

At være sammen om ansvar og at have gensidig respekt understreges af, at man sikrer, at man beskytter sig selv, for at hjælpe sig selv og for at hjælpe andre, og dét at man passer på sig selv, viser også, at man også beskytter partneren.

Vi har naturligvis alle et ønske om at der skal være en ordentlig debat om seksuelle ting m.v.; det ønsker vi altid, da vi alle skal være ligestillet som mennesker. Vi ønsker, at forslagsstilleren kommer med en uddybende forklaring om indholdet af sit forslag, nærmere betegnet, anvendelsen af følgende ord:

(at abort i nogle tilfælde bliver brugt som et præventionsmiddel)

Idet det endog nævnes, at det kan udeledes som om at abort bruges som *et meget dyrt præventionsmiddel*. Vi har naturligvis alle forskellige opfattelser af betydningen, men jeg ønsker, at forslagsstilleren gør nærmere rede for sit sprogbrug, det skal dog siges, at vi ikke er imod hendes fremlæggelse.

Vi kan naturligvis ikke acceptere at der foretages så mange provokerede aborter om året, og vi kan se, hvor stor en arbejdsbelastning det er for sundhedsvæsenet. Men hvis vi skal tage ansvaret, og hvis man skal passe bedre på sig selv, så kan man ikke komme udenom at der til stadighed kører flerårige forebyggelsesindsatser og oplysningskampagner og at man skeler til igangværende arbejder omkring disse. Men hvad skal vi gøre, kunne vi spørge

INUIT ATAQATIGIIT INATSISARTUNI

hinanden? Såfremt der skal være et godt samarbejde, så mener jeg, at man ikke kan komme udenom gode forebyggelsesindsatser. Som det kan ses på svarnotatet fra Naalakkersuisut, arbejdes der på at udvikle nyt materiale til seksualundervisning i folkeskolen, hvor uddannelsessteder og sundhedsvæsenet er involveret. Fra Inuit Ataqatigiit ønsker vi, at dette køres udbredt i hele landet.

Vi er ligeledes glade for planerne om, at der i 2021 bliver præsenteret en evaluering af dukkeprojektet og at dukkeprojektet fortsætter, og derfor anbefaler vi overfor Naalakkersuisut, om at planlægge forebyggelsesindsatsen og oplysningskampagnen godt, så det kommer tæt ind på landets befolkning, for vort land er meget udstrakt.

Vi er ligeledes klar over, at vi kan være tilbageholdende med hensyn til at stille direkte spørgsmål vedrørende seksuallivet, og at man som følge af teenagealderen og i nærvær af pårørende, kan føle det som et tabu, at stille spørgsmål til sundhedsvæsenet. Kan vi ikke allerede fra nu af tænke på, hvilke passende henvendelsessteder for teenagere og unge, der kan etableres, henvendelsessteder, som man ikke behøver at møde op til for at henvende sig.

Eksempelvis, skal vi ikke udnytte mulighederne for at stille spørgsmål gennem kommunikationsmidler bedre? Hvor man kan stille spørgsmål om mulige præventionsmidler og seksuelt overførte sygdomme? Man skal naturligvis drøfte grundigt spørgsmål om teenagere og unge.

Med disse bemærkninger tilslutter vi os Naalakkersuisuts forslag, og overdrager den videre behandling til det vedkommende udvalg med ønsket om en grundig behandling.